

Sygn. akt IX Ka 468/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Jan Klocek

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Misztal

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Jerzego Kraski

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2014 roku

sprawy **D. W.**

oskarżonej o przestępstwo z art. 270 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Końskich

z dnia 31 stycznia 2014 roku sygn. akt II K 874/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zwalnia oskarżoną od ponoszenia na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

IX Ka 468/14

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Końskich oskarżył D. W. o to, że w połowie miesiąca sierpnia 2013 roku, w dacie bliżej nieustalonej, ale nie później niż do 22 sierpnia 2013 roku w K., powiatu (...), województwa (...) przerobiła dokument o nazwie W. (...) ze (...) Centrum Onkologii Pracowni Tomografii Komputerowej Pracowni TK z dnia 8 sierpnia 2012 roku, wystawiony dla S. W., w ten sposób że sporządziła ten dokument tak, że wynika z niego, że przedmiotowe badanie w (...) Centrum Onkologii Pracowni Tomografii Komputerowej przeprowadzone było w dniu 8 sierpnia 2013 roku u pacjentki D. W. i naniosła na nim swoje imię i nazwisko, PESEL, datę urodzenia, wiek, oznaczenie płci, nazwę ulicy w adresie zamieszkania, roku w dacie badania, roku w wyniku, roku w dacie poprzedniego badania, zakryła w treści wyniku zdanie: „Stan po lobektomii dolnej prawej”, zakryła pieczętkę nagłówkową w/w szpitala i naniosła na niej datę 16 sierpnia 2013 roku, zakryła pieczętki lekarskie oraz przerobiła dokument Zaświadczenie Lekarskie, wystawiony dla S. W., w ten sposób, że sporządziła ten dokument tak, że wynika z niego, że wydany był dla pacjentki D. W. i naniosła na nim swoje imię i nazwisko, PESEL, datę urodzenia, nazwę ulicy w adresie zamieszkania, w treści cel wydania zaświadczenia napisała własnoręcznie: chora przebywa w szpitalu od 16 sierpnia 2013 roku. Termin wypisu nieokreślony. Stan chorej określony jako poważny. Numer kontaktowy: (...), zakryła na nim pieczętkę nagłówkową oraz zakryła w treści pieczętki lekarskiej imię i nazwisko lekarza wydającego zaświadczenie, aby następnie tak przygotowane dokumenty jako autentyczne przesłać do Sądu Rejonowego w Końskich celem ich dołączenia do sprawy o sygnaturze akt II Ko 1511/13, w sprawie o określenie dla niej kary zastępczej za grzywnę, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 270 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Końskich Wydział II Karny wyrokiem z dnia 31 stycznia 2014 roku oskarżoną D. W. uznał za winną popełnienia czynu zarzucanego jej aktem oskarżenia stanowiącego przestępstwo z art. 270 § 1 kk, za który na podstawie powołanego przepisu wymierzył jej karę ośmiu miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie wymierzonej oskarżonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na pięć lat tytułem próby.

Na podstawie art. 71 § 1 kk i art. 33 § 3 kk wymierzył oskarżonej karę grzywny w wysokości sześćdziesiąt stawek dziennych, po przyjęciu, że stawka dzienna równoważna jest kwocie dwudziestu złotych.

Na podstawie art. 44 § 2 kk orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci dokumentów medycznych: Wyniku Badania (...) Centrum Onkologii (...) Tomografii Komputerowej (...) wystawionego wstępnie dla pacjenta S. W. i Zaświadczenia Lekarskiego (...) Centrum Onkologii z naklejoną w pozycji Nazwisko i imię kartką z danymi W. D. i z naklejoną kartką koloru białego w pozycji cel wydania zaświadczenia, ujętych w wykazie dowodów rzeczowych nr I/274/13 pod poz. 1-2 (karta 42) poprzez pozostawienie w aktach.

Na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę trzysta dziewięćdziesiąt złotych tytułem kosztów sądowych w sprawie.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Końskich z dnia 31 stycznia 2014 roku wniósł Prokurator Prokuratury Rejonowej w Końskich i działając na podstawie art. 425 kpk i art. 444 kpk zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonej D. W..

Powołując się na przepisy art. 438 pkt 4 kpk oraz art. 437 § 2 kpk Prokurator Prokuratury Rejonowej w Końskich wyrokowi temu zarzucił: rażącą niewspółmierność – łagodność wymierzonej D. W. kary ośmiu miesięcy pozbawienia wolności, wynikającą z warunkowego zawieszenia jej wykonania na okres pięciu lat próby wskutek niedostatecznego uwzględnienia okoliczności związanych z motywacją oskarżonej i okolicznościami popełnienia przez nią zarzucanego jej występku, dotychczasową dwukrotną już karalnością oskarżonej za przestępstwa podobne, ostatnio na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, popełnieniem zarzucanego czynu w okresie próby, znacznego stopnia jego społecznej szkodliwości, wynikającego z rodzaju naruszonego dobra prawnie chronionego jakim jest wiarygodność dokumentów, lekceważenia norm prawnych i orzeczeń Sądu, przy braku okoliczności w pełni uzasadniających warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej jej kary pozbawienia wolności – wobec czego wymierzona w/wymienionej kara nie spełni swoich celów z zakresu prewencji indywidualnej i generalnej.

Podnosząc tak sformułowany zarzut w oparciu o art. 437 § 2 kpk Prokurator Prokuratury Rejonowej w Końskich wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania wymierzonej oskarżonej D. W. w punkcie II wyroku kary ośmiu miesięcy pozbawienia wolności i innych rozstrzygnięć z tym związanych.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja Prokuratora nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd I Instancji, w spełniającym ustawowe wymogi uzasadnienia, bardzo szczegółowo wskazał na ustalenia odnoszące się do rozmiaru i rodzaju kary w przedmiotowej sprawie odnośnie oskarżonej D. W.. Nastąpiło to z uwzględnieniem zasad wymiaru kary określonych w rozdziale VI kodeksu karnego, przez co nie można zgodzić się z poglądem wyrażonym w apelacji, że wymierzona wobec oskarżonej kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby pięciu lat razi niewspółmiernością w relacji do społecznej szkodliwości czynu przypisanego D. W., okoliczności popełnienia przestępstwa jak i osobowości oskarżonej.

Zgadając się z argumentacją wyprowadzoną przez Sąd Rejonowy, podkreślenia wymaga fakt, że obowiązujący porządek prawny daje podstawy do warunkowego zawieszenia wykonania kary w warunkach w których D. W.

odpowiadała za swój czyn. Nadto zasadność wymiaru konkretnej kary należy do kategorii ocennych a związku z tym musi być ona ujmowana przez pryzmat zagwarantowanej Sądowi uznaniowości, przez co Sąd ma prawo stawiać pozytywną prognozę kryminologiczną względem sprawcy. Przecież Sąd I Instancji zauważał uprzednią karalność D. W. ale kolejne naruszenie porządku prawnego przez oskarżoną widział w konkretnym kontekście sytuacyjnym – potrzeby wykonania przez oskarżoną kary za poprzednie przestępstwo. Otóż po wszczęciu postępowania D. W. zadośćuczyniła wymogom poprzedniego orzeczenia a więc zrealizowała pożądaną z punktu widzenia interesu publicznego stan rzeczy, w związku z czym ferowanie wobec oskarżonej kary o charakterze bezwzględny byłoby społecznie niecelowe. Natomiast perspektywa i realność wykonania kary pozbawienia wolności z poprzedniej sprawy stanowić będzie wystarczający środek oddziaływania indywidualnego.

W końcu długi okres próby nałożony na D. W. będzie dawał możliwość zweryfikowania trafności prognozy stawianej przez Sąd Rejonowy względem oskarżonej, której to możliwości - stawiania prognozy - Sądowi orzekającemu nie można odmówić.

Z powyższych względów Sąd Odwoławczy uznał, że apelacja Prokuratora nie zasługuje na uwzględnienie, a w związku z tym kierując się treścią art. 437 § 1 kpk zaskarżone orzeczenie, jako trafne, należało utrzymać w mocy.

Rozstrzygnięcie o kosztach znajduje uzasadnienie w treści art. 626 § 1 kpk, art. 636 § 1 kpk i art. 9 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych DZ. U nr 49 poz. 223 z 1983 roku.

SSO Jan Klocek